

Erklæring

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Erklæring 05/2021 om forordning om datastyring henset til udviklingen på det lovgivningsmæssige område

Vedtaget den 19. maj 2021

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har vedtaget følgende erklæring:

Den 9. marts 2021 vedtog Den Europæiske Tilsynsførende og Databeskyttelsesrådet den fælles udtalelse om forslag til en forordning om datastyring (datastyringsforordningen)¹, som også blev forelagt Europa-Parlamentet under høringen af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender den 16. marts 2021².

Databeskyttelsesrådet følger nøje med lovgivernes arbejde med dette vigtige lovgivningsinitiativ, som vi minder om indeholder bestemmelser om behandling af data, herunder personoplysninger, i forbindelse med videreanvendelse af data, som opbevares af den offentlige sektor, af "datadelingstjenester" (som også omfatter såkaldte datamæglere), og i forbindelse med "dataaltruistiske organisationers" behandling af data (herunder personoplysninger om sundhed).

Datastyringsforordningen vil få stor indvirkning på enkeltpersoners og civilsamfundets rettigheder og friheder i hele EU. I de fleste tilfælde vil behandlingen af personoplysninger faktisk være de nævnte

¹ Fælles udtalelse fra Databeskyttelsesrådet og Den Europæiske Tilsynsførende 03/2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk datastyring (forordning om datastyring), tilgængelig på: [Fælles udtalelse fra Databeskyttelsesrådet og Den Europæiske Tilsynsførende om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk datastyring \(forordning om datastyring\) | Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse \(europa.eu\)](#)

² Se forslaget til dagsorden for høringen [her](#).

enheders kerneaktivitet³ og dermed de grundlæggende rettigheder til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, der er nedfældet i artikel 7 og 8 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og i artikel 16 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Disse rettigheder er et centralt udtryk for Den Europæiske Unions værdier.

Uden effektive databeskyttelsesforanstaltninger er der risiko for, at (tilliden til) den digitale økonomi ikke vil holde på lang sigt. Det vil sige, at videreanvendelse, deling og tilgængelighed af data kan have fordele, men kan også på forskellig måde risikere at skade de berørte personer og samfundet som helhed og påvirke enkeltpersoner ud fra et økonomisk, politisk og socialt perspektiv⁴.

For at håndtere og afbøde disse risici og for at fremme den enkeltes tillid skal databeskyttelsesprincipper og -foranstaltninger gennemføres allerede i et tidligt stadi af databehandlingen, særlig når databehandlingen vedrører personoplysninger, der ikke er indhentet direkte fra den pågældende (fysiske) person. Desuden skal datastyringsforordningen være i overensstemmelse ikke blot med GDPR, men også med andre af Unionens regler og nationale regler, navnlig direktivet om åbne data⁵, og dermed leve op til det overordnede retsstatsprincip og give de offentlige myndigheder, juridiske personer og berørte personer retssikkerhed.

I begrundelsen til datastyringsforordningen står der, at *"samspillet med lovgivningen om personoplysninger derfor er særlig vigtigt. EU har med den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) og e-databeskyttelsesdirektivet indført en solid og pålidelig retlig ramme for beskyttelsen af personoplysninger og sat en standard for resten af verden."*⁶

Sikring af overensstemmelse mellem datastyringsforordningen og EU's databeskyttelsesret

Men som det understreges i den fælles udtalelse, **indebærer datastyringsforordningen flere væsentlige uoverensstemmelser med GDPR, uanset udsagnet i betragtningen om, at det "ikke berører" GDPR⁷.**

Databeskyttelsesrådet bemærker, at disse uoverensstemmelser hidtil ikke er blevet behandlet i ITRE's udkast til rapport af 26. marts 2021⁸. Databeskyttelsesrådet udtrykker dog tilfredshed med, at visse kritikpunkter, der rejses i den fælles udtalelse, behandles i Rådets formandskabs kompromistekst af 30. marts 2021⁹.

³ Hvis det ikke er den eneste aktivitet, f.eks. for udbydere af datadelingstjenester i henhold til artikel 9, litra b), i datastyringsforordningen, der udelukkende henviser til personoplysninger.

⁴ Hvis der for eksempel ikke findes tilstrækkelige databeskyttelsesforanstaltninger, kan de indsamlede data anvendes til at opbygge detaljerede profiler af enkeltpersoner og anvendes på en måde, der underminerer deres interesser (f.eks. forskelsbehandling med hensyn til priser eller manipulation i forbindelse med valgkampagner). Se fodnote 60 på side 31 i den fælles udtalelse om risikoen for anvendelse af personoplysninger til andre formål.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

⁶ Begrundelse, s. 1.

⁷ Se afsnit 3.2 i den fælles udtalelse.

⁸ Findes [her](#).

⁹ Findes [her](#).

For at afhjælpe disse uoverensstemmelser opfordrer vi medlovgiver til nøje at overveje¹⁰:

- For det første bør **"samspillet" mellem datastyringsforordningen og den generelle forordning om databeskyttelse** afklares i henhold til artikel 1 i datastyringsforordningen, idet man skal se den generelle forordning om databeskyttelse som en forordning, der udgør "fundamentet" for solide og pålidelige retlige rammer.
- For det andet **skal de definitioner/den terminologi**, der anvendes i datastyringsforordningen, integreres og ændres, så de bringes i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse.
- For det tredje **bør datastyringsforordningen utvetydigt præcisere, at behandlingen af personoplysninger altid skal baseres på et passende retsgrundlag i henhold til artikel 6 i den generelle forordning om databeskyttelse**, og også på en særlig undtagelse i henhold til artikel 9 i tilfælde af behandling af særlige kategorier af personoplysninger.
- For det fjerde bør datastyringsforordningen som forudsætning for en klar retlig ramme **angive, om der er tale om andre data end personoplysninger, personoplysninger eller begge dele**, og bør også angive, at den generelle forordning om databeskyttelse finder anvendelse i tilfælde af **"blandede datasæt"**¹¹.
- For det femte bør det forfatningsmæssige krav (i henhold til artikel 16, stk. 2, i TEUF), ifølge hvilket **de uafhængige tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse (databeskyttelsesmyndighederne), er "de" myndigheder, der er udpeget til at beskytte personoplysninger, og lette den frie udveksling af personoplysninger**, afspejles i datastyringsforordningen.

Det betyder, at **databeskyttelsesmyndighederne skal være de vigtigste kompetente myndigheder inden for rammerne af datastyringsforordningen, og i det omfang der er tale om personoplysninger**, skal der tages hensyn til offentlige organer, videreanvendere, udbydere af datadelingstjenester, dataaltruistiske organisationer, der behandler personoplysninger, samt til udvikling af retningslinjer for teknologier til forbedring af privatlivets fred eller for systemer til personlig informationsstyring med henblik på at fremme ansvarlig datainnovation.

Som nævnt i den fælles udtalelse har databeskyttelsesmyndighederne¹², "jf. deres kompetencer og opgaver i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse, allerede specifik ekspertise med hensyn til overvågning af, at databehandlingen er i overensstemmelse med reglerne, revision af specifikke databehandlingsaktiviteter og dataudveksling, vurdering af hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre et højt sikkerhedsniveau for opbevaring og overførsel af

¹⁰ Se afsnit 3.2 i den fælles udtalelse, hvor der i begyndelsen mindes om disse kritiske aspekter som punkter, der yderligere redegøres for i den fælles udtalelse.

¹¹ Når **datasæt kombinerer både personoplysninger og andre data end personoplysninger**, understreger Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, *Vejledning vedrørende forordningen om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union*, (COM/2019/250 final), at "hvis den del, der omfatter andre data end personoplysninger, og de dele, der omfatter personoplysninger, "er knyttet uløseligt sammen", finder databeskyttelsesrettighederne og -forpligtelserne i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse fuld anvendelse på det samlede blandede datasæt — dette gælder også, selv om personoplysningerne kun udgør en lille del af datasættet."

¹² Se afsnit 153 i den fælles udtalelse.

personoplysninger, samt med hensyn til at fremme dataansvarliges og databehandlers bevidsthed om deres forpligtelse i forbindelse med behandling af personoplysninger". Selvfølgelig kræver effektiv udførelse af nye opgaver i henhold til datastyringsforordningen, der først og fremmest skal varetages af uafhængige databeskyttelsesmyndigheder og det europæiske databeskyttelsesråd i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i TFEU, at der stilles passende menneskelige, finansielle og informationsteknologiske ressourcer til rådighed.

Databeskyttelsesrådet udtrykker i den forbindelse tilfredshed med den supplerende formulering i artikel 1, stk. 3, i Rådets kompromistekst og den specifikke henvisning til tilsynsmyndighedernes beføjelser. For klarhedens skyld og med henvisning til den skønsbeføjelse, som medlovgiverne har, anbefaler Databeskyttelsesrådet, at der i lovtæksten til datastyringsforordningen (artikel 1) indsættes følgende ordlyd i artikel 1, stk. 3, i Rådets kompromisforslag (tilføjet med fed skrift: "**kompetencer og**"):

"EU-retten og national ret om beskyttelse af personoplysninger finder anvendelse på alle personoplysninger, der behandles i forbindelse med denne forordning. Denne forordning berører navnlig ikke forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF, herunder tilsynsmyndighedernes kompetencer og beføjelser. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og EU-retten om beskyttelse af personoplysninger har sidstnævnte forrang. Denne udgør dog ikke et retsgrundlag for behandling af personoplysninger."

Databeskyttelsesrådet opfordrer desuden medlovgiverne til at sikre, at dets overordnede henstilling i forhold til de udpegede kompetente myndigheder og forvaltning på Unionsplan afspejles i udarbejdelsen af deres respektive holdninger til Kommissionens forslag og således udtrykkeligt medtages i lovtæksten til datastyringsforordningen.

Navnlig under hensyn til definitionerne fastsat i datastyringsforordningen

I den fælles udtalelse gøres der opmærksom på, at **de definitioner, der er fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse, bør anvendes, og at de ikke bør ændres implicit eller fjernes gennem datastyringsforordningen, da dette ville udviske definitionerne i begge disse retlige rammer og dermed skabe juridisk usikkerhed**¹³. Desuden bør de nye definitioner, der blev indført i datastyringsforordningen, for så vidt de vedrører behandling af personoplysninger, i realiteten ikke indeholde "regler", der er uforenelige med den generelle forordning om databeskyttelse¹⁴. Dette er et centralt punkt, som Databeskyttelsesrådet vil opfordre medlovgiverne til at være opmærksomme på.

Dels bør datastyringsforordningen indeholde definitionerne af "personoplysninger", "registreret person", "samtykke" og "behandling", der henviser til definitionerne i den generelle forordning om databeskyttelse¹⁵, dels bør datastyringsforordningens definitioner af "metadata", "dataindehaver", "databrunder", "datadeling", "dataaltruisme" ændres for at undgå uoverensstemmelser og retlige usikkerhed og for at være i overensstemmelse med "arten af de rettigheder, det drejer sig om", nemlig den personlige karakter af retten til beskyttelse af personoplysninger som en ret, der vedrører hver

¹³ Se punkt 3.2 i den fælles udtalelse.

¹⁴ Se afsnit 44 i den fælles udtalelse.

¹⁵ Se i den forbindelse Rådets kompromistekst af 30. marts 2021.

enkelt person¹⁶, og som en umistelig ret, der "ikke kan frafalde", eller gøres til genstand for ejendomsret¹⁷.

Databeskyttelsesrådet beklager i den forbindelse henvisningen til "udveksling, sammenlægning eller handel med data", som er tilføjet i Rådets kompromistekst med hensyn til definitionen af "udbydere af datadelingstjenester", da definitionen med hensyn til personoplysninger antyder, at handlen med personoplysninger gives legitimitet og dermed er uforenelig med den personlige karakter af retten til beskyttelse af personoplysninger. Da databeskyttelse er en grundlæggende rettighed, der er sikret ved artikel 8 i Den Europæiske Unions charter, og i betragtning af, at et af hovedformålene i GDPR er at give de registrerede kontrol over oplysninger, der vedrører dem, **gentager Databeskyttelsesrådet, at personoplysninger ikke kan betragtes som en "handelsvare". En vigtig konsekvens heraf er, at selv om den registrerede kan acceptere behandlingen af sine personlige oplysninger, kan han eller hun ikke give afkald på sine grundlæggende rettigheder**¹⁸. Som en yderligere konsekvens heraf er den dataansvarlige, som har fået samtykke af den registrerede til behandling af dennes personoplysninger, ikke berettiget til at "udveksle" eller "handle" med personoplysninger (som en såkaldt "vare") på en måde, der ikke ville være i overensstemmelse med alle gældende databeskyttelsesprincipper og -regler.

Som et eksempel på en bestemmelse, der kan give anledning til en fortolkning, der ikke er i overensstemmelse med ovennævnte "personlige karakter", definerer datastyringsforordningens artikel 2, stk. 5, "dataindehaveren" (herunder juridiske personer) som en person, der har ret til at give indsigt i eller videregive bestemte personoplysninger eller andre data end personoplysninger, som er under vedkommendes kontrol¹⁹. I denne forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at GDPR garanterer den enkelte person retten til beskyttelse af personoplysninger ved at indføre et system med kontrolforanstaltninger til beskyttelse af den enkelte, hver gang vedkommendes personlige oplysninger behandles²⁰. Behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med principper (herunder lovlighed, retfærdighed og gennemsigtighed, formålsbegrænsning, dataminimering, nøjagtighed) og regler, herunder om de registreredes rettigheder, (f.eks. retten til oplysninger, herunder om profilering af vedkommende, retten til adgang, til berigtigelse, til sletning, til ikke at være genstand for fuldautomatisk beslutningstagning, der i væsentlig grad berører vedkommende), som den registrerede ikke kan give afkald på. I denne forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at definitionen af dataindehavere i stedet for at henvise til en juridisk person, der "har ret til at give adgang til eller dele" personoplysninger, hvis de overhovedet skal opbevares,

¹⁶ Se afsnit 34 i den fælles udtalelse, der henviser til chartrets artikel 8: "1. Enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende. 2. Disse oplysninger skal behandles rimeligt, til angivne formål og på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet berettiget grundlag fastlagt ved lov."

¹⁷ I den forbindelse står der i afsnit 118 i den fælles udtalelse, at "det klare incitament til at "tjene penge på personoplysninger" øger også betydningen af overholdelse af databeskyttelsen", og i fodnote 54 angives, at "Databeskyttelsesrådet i den forbindelse udarbejder en vejledning i indsamling og brug af personoplysninger mod økonomisk vederlag". Se også fodnote 61 på side 30 i den fælles udtalelse.

¹⁸ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019 for behandling af personoplysninger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR i forbindelse med leveringen af onlinetjenester til registrerede på: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines-art_6-1-b-adopted_after_public_consultation_da.pdf

¹⁹ Se afsnit 29-31 i den fælles udtalelse. Se også den uklare henvisning til "deres" data i henhold til artikel 11, stk. 6, artikel 19 og artikel 19, stk. 1, litra a), som også er fremhævet i den fælles udtalelse.

²⁰ Se afsnit 29 ff. i den fælles udtalelse.

snarere bør henvise til behandling af personoplysninger og betingelserne herfor i overensstemmelse med gældende lovgivning om databeskyttelse²¹.

Som det fremgår af den foreslåede ordlyd til artikel 1 i datastyingsforordningen, gælder datastyingsforordningen for så vidt angår personoplysninger (hvis reglerne er modstridende regler)²². Ikke desto mindre er det dog vigtigt at undgå enhver modstridende regel eller fortolkningsrum i hele forordningens tekst, også for at gøre lovtæksten mere læselig.

I denne sammenhæng bør der indføres en definition af begrebet "tilladelse" (til juridiske enheders videreanvendelse af data) for at afklare, hvilken (type data) den præcist henviser til. Som nævnt i den fælles udtalelse mener vi, at udtrykket for klarhedens skyld kun bør omfatte andre data end personoplysninger²³.

Betænkelighed i forbindelse med de sektorspecifikke kapitler i datastyingsforordningen

Databeskyttelsesrådet har også betydelige betænkeligheder med hensyn til de "sektorspecifikke" kapitler i datastyingsforordningen (II, III og IV) og ønsker at komme ind på nogle af dem i det følgende:

- Hvad angår kapitel II i datastyingsforordningen, minder vi om, at den fælles udtalelse anbefaler, at man i den væsentlige del af datastyingsforordningen medtager specifikationen i betragtning 7, nemlig at "[...] Personoplysninger falder uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/1024, for så vidt som aktindsigtsordningen udelukker adgangen til sådanne oplysninger af hensyn til databeskyttelsen, privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til databeskyttelsesregler."²⁴.

Det betyder, at datastyingsforordningen især vil finde anvendelse på anvendelsesområdet for direktivet om åbne data i henhold til artikel 1, stk. 2, litra h), dvs.: "*dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtsordningerne, under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger eller underminerer beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til EU-retten eller national ret vedrørende beskyttelse af personoplysninger.*". I betragtning af følsomheden af de personoplysninger, det drejer sig om, anbefales det i den fælles udtalelse, for at sikre, at niveauet for beskyttelse af personoplysninger i EU ikke sænkes, samt for retssikkerheden, **at tilpasse kapitel II i forslaget til de eksisterende regler om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse og i direktivet om åbne data.** Alternativt opfordrer den

²¹ Se afsnit 31 i den fælles udtalelse.

²² Se tilsvarende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1, artikel 3, stk. 8): "EU-retten om beskyttelse af personoplysninger finder anvendelse på alle personoplysninger, der behandles i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede aftaler. Dette direktiv berører navnlig ikke forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i dette direktiv og EU-retten om beskyttelse af personoplysninger har sidstnævnte forrang."

²³ Se afsnit 47 ff. i den fælles udtalelse.

²⁴ Se afsnit 69 i den fælles udtalelse.

fælles udtalelse medlovgiverne til at overveje **at udelukke personoplysninger** fra dette kapitel's anvendelsesområde²⁵.

Desuden udtrykkes der i den fælles udtalelse betænkeligheder vedrørende artikel 5, stk. 6, i datastyringsforordningen, da den registreredes samtykke ikke kan betragtes som værende givet frit på grund af den magtubalance, der ofte er til stede i forholdet mellem den registrerede og de offentlige myndigheder²⁶, og opfordrer i bredere forstand medlovgiverne **til i forslaget klart at definere passende modeller for "borgerdeltagelse", hvorved enkeltpersoner, på en åben og samarbejdsorienteret måde, kan deltage i processen med at definere scenarier for videreanvendelse af deres personoplysninger efter en bottom-up tilgang til åbne dataprojekter.**

Den fælles udtalelse anbefaler også **at ændre datastyringsforordningen for at præcisere, at videreanvendelse af personoplysninger, der opbevares af den offentlige sektor, kun kan tillades, hvis den er baseret på EU- eller medlemsstatslovgivning**, der opstiller en liste over klart kompatible formål, hvortil viderebehandlingen kan være lovligt tilladt eller udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund for at sikre de mål, der er omhandlet i artikel 23 i den generelle forordning om databeskyttelse²⁷.

Databeskyttelsesrådet minder endvidere om, at medtagelsen af data, som den offentlige sektor er i besiddelse af, og som i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), er beskyttet af statistisk fortrolighed inden for anvendelsesområdet for kapitel II i datastyringsforordningen, risikerer at stride mod princippet om, at personoplysninger, der indsamles til statistiske formål, kun må anvendes til dette formål²⁸. Respekt for dette princip er vigtig for ikke at underminere den pågældende persons tillid, når vedkommende giver sine personoplysninger til statistiske formål²⁹.

- For så vidt angår kapitel III, **bør det i datastyringsforordningens betingelser for at udbyde datadelingstjenester præciseres, at udbyderen skal have procedurer til at sikre overholdelse af EU-retten og national ret om beskyttelse af personoplysninger, herunder procedurer til sikring af udøvelse af de registreredes rettigheder.** Navnlig skal tjenesteyderen stille lettilgængelige værktøjer til rådighed for den registrerede, som gør det muligt for vedkommende ikke blot at give, men også *at trække sit samtykke tilbage*, og stille værktøjer til rådighed, der giver et omfattende overblik over, hvordan og til hvilket specifikt formål vedkommendes personoplysninger deles³⁰.

Desuden skal datastyringsforordningen minde om **forpligtelsen til i givet fald at foretage en vurdering af virkningerne af databeskyttelsen i henhold til artikel 35 i den generelle forordning om databeskyttelse**, og i tilfælde af, at de pågældende personer stadig er udsat for store risici, at rådføre

²⁵ Se afsnit 71 i den fælles udtalelse.

²⁶ Artikel 5, stk. 6: "Hvis videreanvendelse af data ikke kan tillades i overensstemmelse med forpligtelserne i stk. 3-5, og der ikke er noget andet retsgrundlag for at videregive data i henhold til forordning (EU) 2016/679, **støtter den offentlige myndighed videreanvendere på grundlag af samtykke fra de registrerede** og/eller tilladelse fra de juridiske enheder, hvis rettigheder og interesser kan blive berørt af en sådan videreanvendelse, hvis det er muligt uden uforholdsmæssigt store omkostninger for den offentlige sektor. De kan i forbindelse med denne opgave bistås af de kompetente organer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1."

²⁷ Se afsnit 77 i den fælles udtalelse. Se også afsnit 75 og 76 i den fælles udtalelse.

²⁸ Se betragtning 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker samt artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i Europarådets henstilling nr. R(97) 18 om beskyttelse af personoplysninger, der indsamles og behandles til statistiske formål.

²⁹ Se fodnote 36 i den fælles udtalelse.

³⁰ Se punkt 3.4.1 og afsnit 147 i den fælles udtalelse.

sig med databeskyttelsesmyndigheden forud for behandlingen i overensstemmelse med artikel 36 i den generelle forordning om databeskyttelse³¹.

- **De samme krav bør specificeres af datastyringsforordningen i relation til dataaltruistiske organisationer³².** Disse databeskyttelsesforanstaltninger skal integreres i datastyringsforordningen, også på grund af mærkningen - som udbyder af datadelingstjenester eller som "dataaltruistisk organisation, der er anerkendt i Unionen" - som vil blive udnyttet af disse juridiske enheder til at opnå samtykke til behandling af vedkommendes personoplysninger fra den registrerede, der går ud fra, at der sikres et højt beskyttelsesniveau for sådanne data.

På baggrund af ovenstående mener Databeskyttelsesrådet, som anført i den fælles udtalelse, **at den deklatoriske ordning for anmeldelse/registrering, som fastslås i datastyringsforordningen for henholdsvis udbydere af datadelingstjenester og dataaltruistiske organisationer, ikke indeholder bestemmelser om en tilstrækkelig streng procedure for kritisk gennemgang af oplysninger**, når de mulige indvirkninger for de registrerede af den behandling af personoplysninger, som sådanne enheder måtte foretage, tages i betragtning. Derfor **anbefaler Databeskyttelsesrådet, at man undersøger alternative procedurer, som især bør tage hensyn til en mere systematisk inddragelse af værktøjer med henblik på ansvarlighed og overholdelse af regler for behandling af personoplysninger i henhold til GDPR, især overholdelse af en adfærdskodeks eller certificeringsmekanisme³³.**

Databeskyttelsesrådet beklager, at det af Rådets kompromistekst af 30. marts 2021 nu (udtrykkeligt) fremgår, at registreringen som en anerkendt dataaltruistisk organisation ikke er en forudsætning for udøvelse af dataaltruisme, hvilket dermed yderligere svækker kontrollen og foranstaltningerne for den registrerede med hensyn til de yderst vigtige databeskyttelsesaspekter. Disse foranstaltninger er særligt vigtige, også på grund af den vage definition af "dataaltruisme" i datastyringsforordningen.

Desuden **bør datastyringsforordningen give en præcis definition af de "formål af almen interesse", som de dataaltruistiske organisationer arbejder for³⁴.** Desuden bør den "europæiske samtykkeformular for dataaltruisme" til behandling af personoplysninger i organisationer, der beskæftiger sig med dataaltruisme, udvikles i samråd med Databeskyttelsesrådet i stedet for med Det Europæiske Datainnovationsråd (der skal oprettes)³⁵.

- I den fælles udtalelse blev der taget hensyn til kravet om "uafhængighed" for udbydere af datadelingstjenester samt til "uafhængighed" for dataaltruistiske organisationer i datastyringsforordningen. Hvad angår dataaltruistiske organisationer anbefaler den fælles udtalelse, **at det præciseres, om en dataaltruistiske organisation er uafhængig af profithensyn (f.eks. retligt, organisatorisk, økonomisk)³⁶.** Under henvisning til udbydere af datadelingstjenester vil Databeskyttelsesrådet nu gerne henvise til betragtning 22 i datastyringsforordningen: "[...] Specialiserede dataformidlere, der er uafhængige af både dataindehavere og databrugere, kan spille en rolle i fremvæksten af nye datadrevne økosystemer, der er uafhængige af aktører med en betydelig

³¹ Se afsnit 147 i den fælles udtalelse.

³² Se punkt 3.5.1 i den fælles udtalelse.

³³ Se afsnit 140 og 180 i den fælles udtalelse.

³⁴ Se afsnit 159-160 og 170-171 i den fælles udtalelse.

³⁵ Se punkt 3.5.5 i den fælles udtalelse.

³⁶ Se afsnit 78 i den fælles udtalelse.

markedsstyrke. [..]". Databeskyttelsesrådet understreger, at denne form for uafhængighed af udbydere af datadelingstjenester er afgørende både med af hensyn til konkurrencen og af databeskyttelseshensyn³⁷.

Konklusion

Til sidst opfordrer Databeskyttelsesrådet medlovgiverne til at tage de vigtige kritikpunkter op, der er beskrevet i den fælles udtalelse, og således undgå, at datastyringsforordningen skaber et parallelt sæt regler, der ikke er i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse, samt med anden EU-ret, hvilket ville medføre utilstrækkelige foranstaltninger for de berørte personer og vanskeligheder i forbindelse med den praktiske anvendelse.

Denne erklæring, der henviser til nogle af de centrale punkter i den fælles udtalelse, foregriber ikke en eventuel senere mere detaljeret erklæring eller udtalelse om de fremtidige holdninger til fælles lovgivning.

For Det Europæiske Databeskyttelsesråd —

Formanden

(Andrea Jelinek)

³⁷ Se navnlig: Udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd om virkningerne af økonomisk koncentration for databeskyttelsen, der blev vedtaget den 27. august 2018, "øget markedsconcentration på digitale markeder har potentialet til at true det niveau af databeskyttelse og frihed, som forbrugerne af digitale tjenester nyder godt af"; Databeskyttelsesrådets erklæring om fusioners indvirkning på beskyttelsen af privatlivets fred, vedtaget den 19. februar 2020.